

Publicerad 2009-05-21 18:09 av ÅsaLena

När en anhörig sjunkter in i demensens mörker...

När minnet sviker

Stundtals blir hennes blick helt tom

Andra gånger intensivt sökande

- och ibland ändlöst sörjande

Ett sökande efter bekräftelse

Ett famlande efter fotfäste

då den skrämmande insikten gjorts

att hon inte känt igen sin egen son

- Kände du igen mig, då när du såg mig i lägenheten?

- Vad menar du mamma, svarar han

- Ja, visste du vem jag var?

Ett försök att lappa ihop

en fragmentarisk minnesbild,

förankring i en upplöst identitet

"Om jag inte minns dig,

betyder det att du också har glömt mig?"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ÅsaLena med Poeter.se id #12124 innehar upphovsrätten